

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd S. republiky v právnej veci žalobkyne: **A. K.**, bytom H. č. 1885/6, H., zast. advokátom *JUDr. P. D.*, AK so sídlom M. S. č. 10, P. proti žalovanej: **Žilinská univerzita v Žiline**, v konaní o neplatnosť vylúčenia zo štúdia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/120/2007-157 zo dňa 5. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **o p r a v u j e** záhlavie uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/120/2007-157 zo dňa 5. februára 2009 tak, že priezvisko žalobkyne **K.** sa **o p r a v u j e** na **K.**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/120/2009-157 z 5. februára 2009, **p o t r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie podľa § 249 ods. 2 a za použitia § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p. s odôvodnením, že v konaní ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Uviedol, že v danom prípade nie je daná právomoc krajského

súdu vo veci konať a rozhodnúť. Nakoľko ide zároveň o neodstrániteľnú prekážku konania, súd musel konanie zastaviť. Keďže nie sú splnené podmienky pre konanie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., pretože podanou žalobou, jej obsah a konečný návrh trpí takými vadami, ku ktorým súd musí prihliadať, pričom konečný návrh, že jej štúdium na predmetnej fakulte trvá a súd nebol podľa § 5 ods. 2 O.s.p. povinný nad rámec svojej poučovacej povinnosti usmerňovať žalobkyňu, akým spôsobom má v konaní uplatňovať svoj nárok, keďže bola v konaní zastúpená advokátom

Proti tomuto uzneseniu podal žalobkyňa odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie a nové prejednanie a rozhodnutie. Uviedol, že žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti vylúčenia zo štúdia na vysokej škole, ktoré bolo realizované rozhodnutím dekana fakulty špeciálneho inžinierstva Žilinskej univerzity č.j. 53/3-206-1998 z 8. októbra 2002 a určenia, že je študentkou 5. ročníka F. Ž., študijného odboru, občianska bezpečnosť a požiarňa ochrana a vyznačenia vo výkaze o štúdiu navrhovateľky, že úspešne uzatvorila 4. ročník štúdia a zapísal ju do 5. ročníka školského roku 2002/2003. Podľa jej názoru súd nemal vec posudzovať podľa § 244 ods. 1 O.s.p.. Ako preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, nakoľko dekan a jeho rozhodnutie nemajú povahu rozhodnutia orgánu verejnej správy a fakulta nemá právnu subjektivitu byť účastníkom konania. Rektor univerzity sa podrobne nezaoberal odvolaním navrhovateľky proti rozhodnutiu dekana z 8. októbra 2002, keďže rektor jej listom z 28. októbra 2002 č. 115/SR/2002 jej oznámil, že rozhodnutie dekana je konečné a že ani jedno rozhodnutie (dekana a rektora) nemalo náležitosti rozhodnutia. Zároveň uviedol, že sa domáhala neplatnosti vylúčenia zo štúdia, t.j. jednoznačne a preukázateľne napáda rozhodnutie dekana a rektora vysokej školy. Rozhodnutím krajského súdu došlo k odmietnutiu poskytnúť jej súdnu ochranu a podľa jej názoru tu neexistovala neodstrániteľná prekážka konania a jej žalobný návrh je jednoznačne svojím obsahom ako návrh o určenie neplatnosti právneho úkonu, neplatnosti rozhodnutia dekana a vec mal postúpiť na prejednanie ako vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Žilina.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo, prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 5 ods. 1 a 2 O.s.p. súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach. Súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Podľa § 164 O.s.p. súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Nakoľko žalobkyňa požadoval opravu záhlavia rozhodnutia z dôvodu chyby v písaní súd tomuto návrhu vyhovel a opravil podľa § 164 ods. 1 O.s.p. záhlavie rozhodnutia v priezvisku K., ktoré bolo nesprávne uvedené ako K..

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.) aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konečný návrh aký žalobkyňa vo veci robí, pričom v zmysle obmedzenej jurisdikcie súdov pri rozhodovaní podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. (správne súdnictvo), kedy je súd oprávnený rozhodovať len v tom, že súd žalobu zamietne podľa § 250j ods. 1 O.s.p., alebo rozhodnutie správneho orgánu zruší z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 alebo 3 O.s.p. Keďže však žalobkyňa podľa naformulovaného petitu žiadala prostredníctvom svojho advokáta preskúmať rozhodnutie dekana a to tak, že súd mal určiť, že vylúčenie žalobkyne zo štúdia realizované rozhodnutím dekana fakulty FŠI Žilinskej univerzity z 8. októbra 2002 č.j. 53/3-206-1998 je neplatné je potrebné uviesť, že ide o rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu voči, ktorému sa žalobkyňa odvolala podľa čl. 38 štatútu vysokej školy, avšak rektor rozhodnutím z 28. októbra 2008 rozhodol, že rozhodnutie dekana vo veci je konečné.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že je nepochybné, že zo žalobného návrhu sa žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia dekana z 8. októbra 2002, hoci súdy podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmajú právoplatné rozhodnutia správnych orgánov, voči ktorým už nie je prípustný opravný prostriedok. Teda okrem konečného rozhodnutia vo veci je potrebné, aby uviedla v žalobe aký konečný návrh robí podľa § 249 ods. 2 O.s.p., že žiada napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 250j ods. 2 alebo 3 O.s.p. a zároveň musí ísť o rozhodnutie vydané v správnom konaní, ako rozhodnutie konečné a proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok v administratívnom konaní. Súd jednak nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzeným a ani prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu. Ide o zásadu *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p., a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia a zároveň mu neprináleží preskúmať prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu. Výnimku z tejto zásady predstavujú veci, v ktorých súd zistil, že žalobou napadnuté konečné rozhodnutie vo veci trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namietala (§ 250j ods. 3 O.s.p.), pričom toto konečné rozhodnutie rektora nebol ani predmetom žalobného návrhu žalobkyne.

Úlohou súdov v konaniach, kde je účastník zastúpený advokátom, nie je povinnosť poskytnúť im pri plnení svojich úloh v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach a nahradzovať činnosť za ktorú zodpovedá advokát, ktorého si účastník zvolil na zastupovanie v konaní pred súdmi, nakoľko sa predpokladá, že tento poskytuje právnu pomoc klientovi na požadovanej kvalitatívnej úrovni, ako osoba znalá práva. Ak tak nepostupuje, je vecou účastníka konania ako sa s týmto zastupovaním, ktoré mu poskytol advokát vysporiada.

Správne krajský súd rozhodol, keď konanie podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. a za použitia § 249 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 5 ods. 2 O.s.p. zastavil.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa s poukazom na § 246c v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej žalobkyni ako aj úspešnej žalovanej nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyni z dôvodu, že nebola úspešná a žalovanej, že v konaní v ktorom vystupoval ako správny orgán jej zo zákona náhrada trov neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Bartalská